

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА

Члан 1.

У Закону о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17), у члану 1. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Овим законом уређује се и регистровање и достављање електронских фактура и других захтева за исплату у електронском облику, у систему електронских фактура, као и евидентирање тих фактура и других захтева за исплату у електронском облику у централном регистру фактура, издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 2.

У члану 2. тачка 4) мења се и гласи:

„4) новчана обавеза је износ уговорене накнаде за испоруку добара, односно пружање услуга наведен у уговору, фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату, односно у електронској фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату у електронском облику, укључујући директне трошкове набавке;”.

После тачке б) додаје се тачка ба), која гласи:

„ба) електронска фактура, у смислу овог закона, је фактура, привремена и окончана ситуација, или други одговарајући захтев за исплату, састављена као електронски запис, која треба да садржи потпис или другу идентификациону ознаку одговорног лица, односно лица овлашћеног за издавање те фактуре, односно електронски потпис у складу са законом;”.

У тачки 9) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додају се тач. 10) и 11), које гласе:

„10) систем електронских фактура је систем (база података) који успоставља и води Министарство финансија, у којем се региструју електронске фактуре и преко којег се од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, достављају дужницима електронске фактуре;

11) у централном регистру фактура који успоставља и води Министарство финансија – Управа за трезор, евидентирају се електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године, на основу података добијених из система електронских фактура.”.

Члан 3.

У члану 3. став 3. у уводној реченици речи: „ст. 1, 2. и 4.” замењују се речима: „ст. 1, 2. и 5.”.

Тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје се тачка 4), која гласи:

„4) од дана регистравања електронске фактуре у систему електронских фактура, када се сматра да је дужник примио електронску фактуру, од стране повериоца који је испунио своју уговорену обавезу.”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Ако је достава електронске фактуре извршена на дан у коме субјект јавног сектора не ради, електронска фактура се сматра достављеном првог наредног радног дана.”.

Досадашњи ст. 4–6. постају ст. 5–7.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8, речи: „ст. 1, 2. и 4.” замењују се речима: „ст. 1, 2. и 5.”.

Члан 4.

После члана 4б додају се чл. 4в и 4г, који гласе:

„Члан 4в

Повериоци су дужни да електронске фактуре, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, региструју у систему електронских фактура.

Даном регистравања електронских фактура сматра се да су те фактуре достављене дужнику.

На основу података из система електронских фактура, централни регистар фактура евидентира електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, и додељује тој фактури јединствени идентификациони број.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин и поступак регистравања и евидентирања, као и достављање, прослеђивање и формат електронских фактура.

Члан 4г

Дужници врше проверу достављених електронских фактура приступом систему електронских фактура, и у року од осам дана потврђују прихватање, односно одбијају електронску фактуру.

Уколико дужник не прихвати нити одбије електронску фактуру, та електронска фактура се по истеку рока из става 1. овог члана сматра прихваћеном.

Дужници измирују новчане обавезе по електронским фактурама из члана 4в овог закона само ако су оне регистроване и достављене преко система електронских фактура.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин, поступак и друга питања у вези са прихватањем и одбијањем електронских фактура из овог члана.”.

Члан 5.

У члану 8. став 3. после речи: „подацима” додају се речи: „из система електронских фактура и”.

Члан 6.

У члану 12. после става 7. додају се нови став 8. и став 9, који гласе:

„Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, односно привредни субјект или субјект јавног сектора, осим Републике Србије, територијалних аутономија и јединица локалне самоуправе и њихових органа, ако не региструје издате електронске фактуре, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, у систему електронских фактура (члан 4в овог закона).

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у јавном сектору, уколико субјект јавног сектора којим руководи измири новчану обавезу по електронској фактури, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, која није регистрована и достављена преко система електронских фактура (члан 4г овог закона).”.

У досадашњем ставу 8, који постаје став 10, речи: „ст. 4. и 7.”, замењују се речима: „ст. 4, 7. и 9.”.

Члан 7.

Прописе из члана 4. овог закона (новододати чл. 4в став 4. и 4г став 4) министар надлежан за послове финансија донеће у року од 180 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 8.

Одредбе овог закона које се односе на регистровање и достављање електронских фактура примењиваће се на електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су дужници субјекти јавног сектора, који плаћања врше преко рачуна који се воде код Управе за трезор, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године.

Одредбе члана 2. тачка 9), члана 4а ст. 1–4, члана 4б и члана 12. ст. 6. и 7. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17), престају да важе 30. јуна 2021. године.

На електронске фактуре, издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су дужници остали субјекти јавног сектора, који плаћања врше преко рачуна који се воде код банака, одредбе овог закона које се односе на регистровање електронских фактура и других захтева за исплату у електронском облику, примењиваће се по успостављању техничко-технолошких услова.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 97. став 1. тач. 6. и 15. Устава Републике Србије, којим је, између осталог, прописано да Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања појединих привредних и других делатности, монетарни, банкарски и девизни систем и финансирање остваривања права и дужности Републике Србије утврђених Уставом и законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Проблеми које закон треба да реши, односно циљеви који се законом постижу

Важећи Закон о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17 – у даљем тексту: Закон), прописује обавезу за повериоце да региструју издате фактуре у централном регистру фактура и плаћање истих дужник врши само у случају ако је та фактура исправно регистрована, односно ако одговара испостављеној фактури, или другом захтеву за исплату.

Предложеним изменама и допунама Закона уводи се могућност (по успостављању техничко-технолошких услова), а почев од 1. јула 2021. године и обавеза повериоца да фактуре и друге захтеве за исплату, поверилац доставља дужнику у електронском облику кроз систем електронске фактуре који ће успоставити и водити Министарство финансија.

Другим речима, након успостављања техничко-технолошких услова за достављање електронских фактура и других захтева за исплату путем система електронских фактура повериоци могу или регистровати фактуру у централни регистар фактура или регистровати електронску фактуру у систему електронских фактура.

Даном регистровања електронске фактуре и другог захтева за исплату у електронском облику у наведеном регистру сматраће се да је иста достављена дужнику. Предложене измене и допуне односе се на достављање и регистровање електронских фактура и других захтева за исплату у електронском облику, издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници.

Прописивање обавезе издавања електронске фактуре и другог захтева за исплату у електронском облику, представља даљи корак који Влада предузима у циљу реализације процеса дигитализације у Републици Србији и праћењу европских и светских трендова у пословању, који су започети доношењем прописа којима се регулише електронско пословање.

Спровођењем напред наведених мера електронског пословања, смањује се административни терет пословања, доприноси се транспарентности рада како државе, тако и привреде, и смањују могућности за арбитрерност, корупцију и нерегистроване трансакције, што је такође од значаја за сузбијање сиве економије у складу са Националним програмом за сузбијање сиве економије односно Акционим планом за спровођење Националног програма за сузбијање сиве економије за период 2019–2020. године.

Користи од увођења електронске фактуре подразумевају и: побољшану контролу књижења у рачуноводственим системима, јер се могућност људске грешке знатно смањује, скраћење времена потребног за обраду фактура, поједностављење архивирања, као и постојање аутоматског извештаја о достави електронске фактуре. Ово последње је нарочито значајно јер спречава могућност неплаћања фактуре изговором да иста није примљена.

Такође, имајући у виду да се пословне трансакције евидентирају без одлагања, органи управљања добијају бољу основу за доношење одлука.

Са друге стране, постоји велики потенцијал за уштеду трошкова. Обзиром да се омогућава правним лицима да смање радно време запослених посвећено рачуноводственим питањима – уместо да ручно књижи сваки документ, рачуновођа је у овом случају фокусиран на контролу технологије да би се обезбедила тачност аутоматског књижења докумената.

Искуство показује да имплементацијом ових нових решења правна лица могу да уштеде значајно време које запослени троше на издавање одлазних фактура. Уштеде се углавном односе на штампање, ковертирање и слање фактура.

Разматрање могућности да се проблеми реше и без доношења закона

Прописивање могућности, односно обавезе повериоцима за регистровање електронске фактуре и другог захтева за исплату у електронском облику, у наведеним комерцијалним трансакцијама, када се сматра да су исте достављене дужницима, затим успостављање и вођење система електронских фактура у Министарству финансија, као и прописивање казних одредаба у случају непоштовања тих законских одредби, једино је могуће учинити у форми измена и допуна Закона, због чега је доношење Закона о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, најбољи начин за постизање наведених решења и поменутих циљева.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона, као предмет уређења Закона уводи се и регистровање и достављање електронских фактура и других захтева за исплату у електронском облику, у систему електронских фактура, као и евидентирање тих фактура и других захтева за исплату у електронском облику у централном регистру фактура, издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници.

Чланом 2. Предлога закона у члану 2. мења се тачка 4) Закона тако да се на другачији начин дефинише новчана обавеза као износ уговорене накнаде за испоруку добара, односно пружање услуга наведен у уговору, фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату, односно у електронској фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату у електронском облику, укључујући директне трошкове набавке.

Додаје се тачка 6а) којом се, у смислу Закона дефинише електронска фактура као фактура, привремена и окончана ситуација, или други одговарајући захтев за исплату, састављена као електронски запис, која треба да садржи потпис или другу идентификациону ознаку одговорног лица, односно лица овлашћеног за издавање те фактуре, односно електронски потпис у складу са законом.

Додају се тач. 10) и 11) којима се дефинише систем електронских фактура као систем (база података) који успоставља и води Министарство финансија, у којем се региструју електронске фактуре и преко којег се од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, достављају дужницима електронске фактуре, као и то да ће се у централном регистру фактура који успоставља и води Министарство финансија – Управа за трезор, евидентирати електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године, на основу података добијених из система електронских фактура.

У члану 3. Предлога закона, у члану 3. став 3. Закона, којим се дефинише почетак рока за измирење новчаних обавеза, додаје се тачка 4) којом се одређује време од када почиње да тече рок за измирење новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, односно од дана регистравања електронске фактуре у систему електронских фактура, када се сматра да је дужник примио електронску фактуру, од стране повериоца који је испунио своју уговорену обавезу.

У истом члану додат је нови став 4. у којем се каже да ако је достава електронске фактуре извршена на дан у коме субјекат јавног сектора не ради, електронска фактура се сматра достављеном првог наредног радног дана.

У члану 4. Предлога закона додају се нови чл. 4в и 4г којима се у новом члану 4в прописује обавеза за повериоце да издате фактуре и друге захтеве за исплату, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, достављају и региструју у систему електронских фактура (став 1), и да се даном регистравања електронских фактура сматра да су исте достављене дужнику (став 2). Такође се уређује начин евидентирања наведене електронске фактуре и другог захтева за исплату у електронском облику (став 3) и прописује се овлашћење министру финансија да ближе уреди начин и поступак регистравања и евидентирања, као и достављање, прослеђивање и формат електронских фактура (тачка 4).

У новом члану 4г Предлога закона прописује се да дужници врше проверу достављених електронских фактура приступом систему електронских фактура, да у року од осам дана потврђују прихватање односно одбијају електронску фактуру, да уколико дужник не прихвати нити одбије електронску фактуру, та електронска фактура се по истеку наведеног рока сматра прихваћеном, да дужници измирују новчане обавезе по електронским фактурама, само ако су оне регистроване и достављене преко система електронских фактура, као и да министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин, поступак и друга питања у вези са прихватањем и одбијањем електронских фактура из овог члана.

У члану 5. Предлога закона предвиђа се да буџетска инспекција има приступ свим подацима и из система електронских фактура потребним за спровођење надзора из члана 8. став 1. Закона.

Чланом 6. Предлога закона, којим су у члану 12. Закона после става 7. додати ст. 8. и 9, прописују се казнене одредбе у случају да правно лице, односно привредни субјект или субјект јавног сектора, осим Републике Србије, територијалних аутономија и јединица локалне самоуправе и њихових органа, не региструје издате електронске фактуре, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, у систему електронских фактура, као и казнене одредбе за одговорно лице у јавном сектору, уколико субјект јавног

сектора којим руководи измири новчану обавезу по електронској фаktури и у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, која није регистрована и достављена преко система електронских фаktура.

Чланом 7. Предлога закона прописује се рок у оквиру којег је потребно да министар надлежан за послове финансија донесе прописе за извршавање овог закона.

Чланом 8. Предлога закона прописује се да ће се одредбе које се односе на регистровање електронских фаktура и других захтева за исплату у електронском облику примењивати на електронске фаktуре и друге захтеве за исплату у електронском облику, издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су дужници субјекти јавног сектора, који плаћања врше преко рачуна који се воде у Управи за трезор, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године, као и да ће, с тим у вези, одредбе члана 2. тачка 9), члана 4а ст. 1–4, члана 4б и члана 12. ст. 6. и 7. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17), престати да важе 30. јуна 2021. године.

Такође се прописује да ће се на електронске фаktуре и друге захтеве за исплату у електронском облику, издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су дужници остали субјекти јавног сектора, који плаћања врше преко рачуна који се воде код банака, одредбе овог закона које се односе на регистровање електронских фаktура и других захтева за исплату у електронском облику, примењивати по успостављању техничко-технолошких услова.

Чланом 9. Предлога закона уређено је ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Средства потребна за спровођење овог закона у укупном износу од 595.000.000 динара, обезбеђена су Законом о буџету Републике Србије за 2019. годину („Службени гласник РС”, бр. 95/18 и 72/19), у оквиру Раздела 16 – Министарство финансија, Глава 16.3 – Управа за трезор, Програм 2301 - Уређење, управљање и надзор финансијског и фискалног система, Функција 110 – Извршни и законодавни органи, финансијски и фискални послови и спољни послови, Пројекат 5012 – Е - фаktуре, извор финансирања 01 – Општи приходи и примања буџета, економска класификација 423 – Услуге по уговору, у износу од 165.000.000 динара, економска класификација 512 – Машине и опрема, у износу од 80.019.000 динара и економска класификација 515 – Нематеријална имовина, у износу од 349.981.000 динара.

Планираће се средства за спровођење овог закона за 2020. годину, у оквиру Раздела 16 – Министарство финансија, Глава 16.3 – Управа за трезор, Програм 2301 - Уређење, управљање и надзор финансијског и фискалног система, Функција 110 – Извршни и законодавни органи, финансијски и фискални послови и спољни послови, Пројекат 5012 – Е - фаktуре, извор финансирања 01 – Општи приходи и примања буџета, економска класификација 515 – Нематеријална имовина, у износу од 14.280.000 динара.

Планираће се средства за спровођење овог закона за 2021. годину, у оквиру Раздела 16 – Министарство финансија, Глава 16.3 – Управа за трезор, Програм 2301 - Уређење, управљање и надзор финансијског и фискалног система, Функција 110 – Извршни и законодавни органи, финансијски и фискални послови и спољни послови, Пројекат 5012 – Е - фаktуре, извор

финансирања 01 – Општи приходи и примања буџета, економска класификација 423 – Услуге по уговору, у износу од 132.010.000 динара и економска класификација 512 – Машине и опрема, у износу од 99.960.000 динара.

V. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 1.

Овим законом уређују се рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, између привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, а у циљу спречавања неизмирења новчаних обавеза у року.

Овим законом уређује се и регистровање фактура и других захтева за исплату, издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници.

ОВИМ ЗАКОНОМ УРЕЂУЈЕ СЕ И РЕГИСТРОВАЊЕ И ДОСТАВЉАЊЕ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА И ДРУГИХ ЗАХТЕВА ЗА ИСПЛАТУ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ, У СИСТЕМУ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА, КАО И ЕВИДЕНТИРАЊЕ ТИХ ФАКТУРА И ДРУГИХ ЗАХТЕВА ЗА ИСПЛАТУ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ У ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ФАКТУРА, ИЗДАТИХ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА ИЗМЕЂУ ЈАВНОГ СЕКТОРА И ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ИЗМЕЂУ СУБЈЕКТА ЈАВНОГ СЕКТОРА, У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ.

Одредбе овог закона не примењују се на привредне субјекте над којима је отворен поступак стечаја, у складу са законом којим се уређује стечај, а у комерцијалним трансакцијама у којима су ови привредни субјекти дужници.

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) комерцијалне трансакције су уговорене трансакције између субјеката јавног сектора и привредних субјеката, између привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, које се односе на испоруку добара, односно пружање услуга уз накнаду, у које се убрајају и грађевински и инвестициони радови, као и комуналне услуге;

2) јавни сектор је део националне економије који обухвата општи ниво државе, у смислу закона којим се уређује буџетски систем, као и јавна предузећа;

3) привредни субјект је привредно друштво и предузетник основан у складу са законом којим се уређују привредна друштва, као и задруга и регистровано пољопривредно газдинство и остала правна лица основана у складу са посебним законом;

~~4) новчана обавеза је износ уговорене накнаде за испоруку добара, односно пружање услуга наведен у уговору, фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату, укључујући директне трошкове набавке;~~

4) НОВЧАНА ОБАВЕЗА ЈЕ ИЗНОС УГОВОРЕНЕ НАКНАДЕ ЗА ИСПОРУКУ ДОБАРА, ОДНОСНО ПРУЖАЊЕ УСЛУГА НАВЕДЕН У УГОВОРУ, ФАКТУРИ ИЛИ ДРУГОМ ОДГОВАРАЈУЋЕМ ЗАХТЕВУ ЗА ИСПЛАТУ, ОДНОСНО У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФАКТУРИ ИЛИ ДРУГОМ ОДГОВАРАЈУЋЕМ ЗАХТЕВУ ЗА ИСПЛАТУ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ, УКЉУЧУЈУЋИ ДИРЕКТНЕ ТРОШКОВЕ НАБАВКЕ;

5) фактура, у смислу овог закона, је документ којим се обрачунава накнада за испоруку добара, односно пружање услуга у комерцијалним трансакцијама;

6) привремена или окончана ситуација је документ којим се обрачунава накнада за извршене грађевинске и инвестиционе радове и у смислу овог закона представља одговарајући захтев за исплату;

6а) ЕЛЕКТРОНСКА ФАКТУРА, У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА, ЈЕ ФАКТУРА, ПРИВРЕМЕНА И ОКОНЧАНА СИТУАЦИЈА, ИЛИ ДРУГИ ОДГОВАРАЈУЋИ ЗАХТЕВ ЗА ИСПЛАТУ, САСТАВЉЕНА КАО ЕЛЕКТРОНСКИ ЗАПИС, КОЈА ТРЕБА ДА САДРЖИ ПОТПИС ИЛИ ДРУГУ ИДЕНТИФИКАЦИОНУ ОЗНАКУ ОДГОВОРНОГ ЛИЦА, ОДНОСНО ЛИЦА ОВЛАШЋЕНОГ ЗА ИЗДАВАЊЕ ТЕ ФАКТУРЕ, ОДНОСНО ЕЛЕКТРОНСКИ ПОТПИС У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ;

7) неизмирена новчана обавеза у року је новчана обавеза јавног сектора, односно привредног субјекта која није исплаћена повериоцу у уговореном или законом предвиђеном року уколико уговором рок није предвиђен, односно уколико уговор није у писаној форми;

8) камата за неизмирену новчану обавезу у року подразумева камату на новчану обавезу која није исплаћена у уговореном или законом предвиђеном року у висини утврђеној законом којим се уређује затезна камата;

9) Централни регистар фактура је систем (база података) који успоставља и води министарство финансија – Управа за трезор, у којем се, региструју фактуре и други захтеви за исплату издати од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници;

10) СИСТЕМ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА ЈЕ СИСТЕМ (БАЗА ПОДАТАКА) КОЈИ УСПОСТАВЉА И ВОДИ МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА, У КОЈЕМ СЕ РЕГИСТРУЈУ ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ И ПРЕКО КОЈЕГ СЕ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА ИЗМЕЂУ ЈАВНОГ СЕКТОРА И ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ИЗМЕЂУ СУБЈЕКТА ЈАВНОГ СЕКТОРА, У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ, ДОСТАВЉАЈУ ДУЖНИЦИМА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ;

11) У ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ФАКТУРА КОЈИ УСПОСТАВЉА И ВОДИ МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА – УПРАВА ЗА ТРЕЗОР, ЕВИДЕНТИРАЈУ СЕ ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ ИЗДАТЕ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА ИЗМЕЂУ ЈАВНОГ СЕКТОРА И ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ИЗМЕЂУ СУБЈЕКТА ЈАВНОГ СЕКТОРА, У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ, ПО УСПОСТАВЉАЊУ ТЕХНИЧКО-ТЕХНОЛОШКИХ УСЛОВА, А ОБАВЕЗНО ОД 1. ЈУЛА 2021. ГОДИНЕ, НА ОСНОВУ ПОДАТАКА ДОБИЈЕНИХ ИЗ СИСТЕМА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА.

Члан 3.

Уговором између привредних субјеката не може се предвидети рок за измирење новчаних обавеза дужи од 60 дана.

Ако уговором између привредних субјеката из става 1. овог члана није уговорен рок за измирење новчаних обавеза или уколико не постоји писани уговор, или уколико је уговорен дужи рок од прописаног у ставу 1. овог члана, дужник је дужан да без претходне опомене измири новчану обавезу у року од најкасније 60 дана.

Рок за измирење новчаних обавеза из ст. ~~4.~~~~2.~~ и ~~4.~~~~1.~~, 2. И 5. овог члана почиње да тече првог наредног дана:

1) од дана када је дужник примио фактуру, односно други захтев за плаћање од повериоца који је испунио своју уговорену обавезу; или

2) од дана када је поверилац испунио своју обавезу, уколико није могуће утврдити дан пријема фактуре или другог одговарајућег захтева за исплату, или ако је дужник примио фактуру или други одговарајући захтев за исплату пре него што је поверилац испунио своју уговорену обавезу; или

3) од дана истека рока за преглед предмета обавезе, ако је уговором или законом предвиђен одређени рок за такав преглед, а дужник је примио фактуру или други одговарајући захтев за исплату пре истека тог рока, у складу са уговором; рок за преглед предмета обавеза не може бити дужи од 30 дана од дана пријема робе или извршене услуге, изузев ако је у изузетно оправданим случајевима уговорен дужи рок;

4) ОД ДАНА РЕГИСТРОВАЊА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ У СИСТЕМУ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА, КАДА СЕ СМАТРА ДА ЈЕ ДУЖНИК ПРИМИО ЕЛЕКТРОНСКУ ФАКТУРУ, ОД СТРАНЕ ПОВЕРИОЦА КОЈИ ЈЕ ИСПУНИО СВОЈУ УГОВОРЕНУ ОБАВЕЗУ.

АКО ЈЕ ДОСТАВА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ ИЗВРШЕНА НА ДАН У КОМЕ СУБЈЕКАТ ЈАВНОГ СЕКТОРА НЕ РАДИ, ЕЛЕКТРОНСКА ФАКТУРА СЕ СМАТРА ДОСТАВЉЕНОМ ПРВОГ НАРЕДНОГ РАДНОГ ДАНА.

Изузетно од става 1. овог члана, уговором између привредних субјеката може се предвидети дужи рок од 60 дана уколико уговорене обавезе захтевају исплату у ратама за испоручену робу, односно пружене услуге, али тај рок не може да буде дужи од 90 дана.

Ако је уговором између привредних субјеката уговорен рок из става 4. овог члана, најмање 50% новчане обавезе мора бити исплаћено закључно са истеком половине тако уговореног рока, а остатак новчане обавезе до истека тог рока.

Изузетно од става 1. овог члана, уговором између привредних субјеката може се предвидети дужи рок од 60 дана, уз обавезу да дужник, односно прималац испоручених добара, односно пружених услуга, обезбеди плаћање у уговореном року предајом повериоцу банкарске гаранције која садржи клаузуле: "неопозива", "безусловна", "наплатива на први позив без приговора" или авалиране менице од стране банке као облик обезбеђења за наплату дуга.

Изузетно од ст. ~~1, 2 и 4.~~ 1, 2. И 5. овог члана, уговором између регистрованог пољопривредног газдинства или земљорадничке задруге и другог привредног субјекта, када је дужник регистровано пољопривредно газдинство или земљорадничка задруга могу се уговорити дужи рокови у случајевима набавке репроматеријала за обављање основне делатности, и то за семенски и садни материјал, заштитна средства и ђубриво.

ЧЛАН 4В

ПОВЕРИОЦИ СУ ДУЖНИ ДА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ, У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ, РЕГИСТРУЈУ У СИСТЕМУ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА.

ДАНОМ РЕГИСТРОВАЊА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА СМАТРА СЕ ДА СУ ТЕ ФАКТУРЕ ДОСТАВЉЕНЕ ДУЖНИКУ.

НА ОСНОВУ ПОДАТАКА ИЗ СИСТЕМА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА, ЦЕНТРАЛНИ РЕГИСТАР ФАКТУРА ЕВИДЕНТИРА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ ИЗДАТЕ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА ИЗМЕЂУ ЈАВНОГ СЕКТОРА И ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ИЗМЕЂУ СУБЈЕКТА ЈАВНОГ СЕКТОРА, У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ, И ДОДЕЉУЈЕ ТОЈ ФАКТУРИ ЈЕДИНСТВЕНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ БРОЈ.

МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА БЛИЖЕ УРЕЂУЈЕ НАЧИН И ПОСТУПАК РЕГИСТРОВАЊА И ЕВИДЕНТИРАЊА, КАО И ДОСТАВЉАЊЕ, ПРОСЛЕЂИВАЊЕ И ФОРМАТ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА.

ЧЛАН 4Г

ДУЖНИЦИ ВРШЕ ПРОВЕРУ ДОСТАВЉЕНИХ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА ПРИСТУПОМ СИСТЕМУ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА, И У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ПОТВРЂУЈУ ПРИХВАТАЊЕ, ОДНОСНО ОДБИЈАЈУ ЕЛЕКТРОНСКУ ФАКТУРУ.

УКОЛИКО ДУЖНИК НЕ ПРИХВАТИ НИТИ ОДБИЈЕ ЕЛЕКТРОНСКУ ФАКТУРУ, ТА ЕЛЕКТРОНСКА ФАКТУРА СЕ ПО ИСТЕКУ РОКА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА СМАТРА ПРИХВАЋЕНОМ.

ДУЖНИЦИ ИЗМИРУЈУ НОВЧАНЕ ОБАВЕЗЕ ПО ЕЛЕКТРОНСКИМ ФАКТУРАМА ИЗ ЧЛАНА 4В ОВОГ ЗАКОНА САМО АКО СУ ОНЕ РЕГИСТРОВАНЕ И ДОСТАВЉЕНЕ ПРЕКО СИСТЕМА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА.

МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА БЛИЖЕ УРЕЂУЈЕ НАЧИН, ПОСТУПАК И ДРУГА ПИТАЊА У ВЕЗИ СА ПРИХВАТАЊЕМ И ОДБИЈАЊЕМ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА ИЗ ОВОГ ЧЛАНА.

Члан 8.

Надзор над спровођењем овог закона између јавног сектора и привредних субјеката, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, као и између субјеката јавног сектора, врши Министарство финансија - Одељење за буџетску инспекцију (у даљем тексту: Одељење за буџетску инспекцију).

У циљу спровођења надзора из става 1. овог члана, Одељење за буџетску инспекцију преузима податке о неизмиреним обавезама јавних предузећа из информационог система Управе за трезор.

Буџетска инспекција има приступ свим подацима ИЗ СИСТЕМА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА И централног регистра фактура потребним за спровођење надзора из става 1. овог члана, као и за обављање осталих законом утврђених функција инспекцијске контроле.

Министар надлежан за послове финансија посебним актима ближе уређује начин и поступак вршења надзора из става 1. овог члана, као и начин и поступак преузимања података из става 2. овог члана.

Члан 12.

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, односно привредни субјект или субјект јавног сектора, који не измири новчане обавезе у роковима утврђеним овим законом (чл. 3. и 4. овог закона).

Новчаном казном од 10.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник који не измири новчане обавезе у роковима утврђеним овим законом (чл. 3. и 4. овог закона).

Новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице које је носилац пољопривредног газдинства у смислу закона којим се уређује пољопривреда и рурални развој, а које не измири новчане обавезе у роковима утврђеним овим законом (чл. 3. и 4. овог закона).

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у јавном сектору, уколико субјект јавног сектора којим руководи не измири новчане обавезе у роковима утврђеним у члану 4. овог закона.

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај заступник привредног друштва, задруге и осталих правних лица основаних у складу са посебним законом, уколико та правна лица не измире новчане обавезе у роковима утврђеним у чл. 3. и 4. овог закона.

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, односно привредни субјект или субјект јавног сектора, ако не

региструје издате фактуре и друге захтеве за исплату у централном регистру фактура (члан 4а овог закона).

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у јавном сектору, уколико субјект јавног сектора којим руководи измири новчану обавезу по фактури и другом захтеву за исплату, који нису регистровани у централном регистру фактура (члан 4б овог закона).

НОВЧАНОМ КАЗНОМ ОД 100.000 ДО 2.000.000 ДИНАРА КАЗНИЋЕ СЕ ЗА ПРЕКРШАЈ ПРАВНО ЛИЦЕ, ОДНОСНО ПРИВРЕДНИ СУБЈЕКТ ИЛИ СУБЈЕКТ ЈАВНОГ СЕКТОРА, ОСИМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ТЕРИТОРИЈАЛНИХ АУТОНОМИЈА И ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И ЊИХОВИХ ОРГАНА, АКО НЕ РЕГИСТРУЈЕ ИЗДАТЕ ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ, У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ, У СИСТЕМУ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА (ЧЛАН 4В ОВОГ ЗАКОНА).

НОВЧАНОМ КАЗНОМ ОД 5.000 ДО 150.000 ДИНАРА КАЗНИЋЕ СЕ ЗА ПРЕКРШАЈ ОДГОВОРНО ЛИЦЕ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ, УКОЛИКО СУБЈЕКТ ЈАВНОГ СЕКТОРА КОЈИМ РУКОВОДИ ИЗМИРИ НОВЧАНУ ОБАВЕЗУ ПО ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФАКТУРИ, У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА У КОЈИМА СУ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА ДУЖНИЦИ, КОЈА НИЈЕ РЕГИСТРОВАНА И ДОСТАВЉЕНА ПРЕКО СИСТЕМА ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА (ЧЛАН 4Г ОВОГ ЗАКОНА).

Одговорно лице из ст. ~~4. и 7.~~ 4, 7. И 9. овог члана је министар за министарство, надлежни покрајински секретар за покрајински секретаријат, градоначелник за град, председник општине за општину, директор за јавно предузеће, односно руководиоца другог субјекта јавног сектора.

САМОСТАЛНЕ ОДРЕДБЕ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА

ЧЛАН 7.

ПРОПИСЕ ИЗ ЧЛАНА 4. ОВОГ ЗАКОНА (НОВОДОДАТИ ЧЛ. 4В СТАВ 4. И 4Г СТАВ 4) МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА ДОНЕЋЕ У РОКУ ОД 180 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 8.

ОДРЕДБЕ ОВОГ ЗАКОНА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА РЕГИСТРОВАЊЕ И ДОСТАВЉАЊЕ ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА ПРИМЕЊИВАЋЕ СЕ НА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ ИЗДАТЕ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА ИЗМЕЂУ ЈАВНОГ СЕКТОРА И ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ИЗМЕЂУ СУБЈЕКТА ЈАВНОГ СЕКТОРА, У КОЈИМА СУ ДУЖНИЦИ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА, КОЈИ ПЛАЋАЊА ВРШЕ ПРЕКО РАЧУНА КОЈИ СЕ ВОДЕ КОД УПРАВЕ ЗА ТРЕЗОР, ПО УСПОСТАВЉАЊУ ТЕХНИЧКО-ТЕХНОЛОШКИХ УСЛОВА, А ОБАВЕЗНО ОД 1. ЈУЛА 2021. ГОДИНЕ.

ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 2. ТАЧКА 9), ЧЛАНА 4А СТ. 1-4, 4Б И ЧЛАНА 12. СТ. 6. И 7. ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 119/12, 68/15 И 113/17), ПРЕСТАЈУ ДА ВАЖЕ 30. ЈУНА 2021. ГОДИНЕ.

НА ЕЛЕКТРОНСКЕ ФАКТУРЕ, ИЗДАТЕ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА ИЗМЕЂУ ЈАВНОГ СЕКТОРА И ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ИЗМЕЂУ СУБЈЕКТА ЈАВНОГ СЕКТОРА, У КОЈИМА СУ ДУЖНИЦИ ОСТАЛИ СУБЈЕКТИ ЈАВНОГ СЕКТОРА, КОЈИ ПЛАЋАЊА ВРШЕ ПРЕКО РАЧУНА КОЈИ СЕ ВОДЕ КОД БАНАКА, ОДРЕДБЕ ОВОГ ЗАКОНА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА РЕГИСТРОВАЊЕ

ЕЛЕКТРОНСКИХ ФАКТУРА И ДРУГИХ ЗАХТЕВА ЗА ИСПЛАТУ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ, ПРИМЕЊИВАЋЕ СЕ ПО УСПОСТАВЉАЊУ ТЕХНИЧКО-ТЕХНОЛОШКИХ УСЛОВА.

ЧЛАН 9.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

1. Увод и анализа постојећег стања

Важећим Законом о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17- у даљем тексту: Закон), успостављен је централни регистар фактура као систем (база података) који води Министарство финансија – Управа за трезор, у којем се ради праћења рокова у којима се измирују обавезе у комерцијалним трансакцијама, региструју фактуре и други захтеви за исплату, издати од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници. Повериоци су дужни да фактуру, односно други захтев за плаћање доставе дужнику у року од три дана од дана регистрације у централном регистру фактура.

Предложеним изменама и допунама Закона уводи се обавеза поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, да фактуре и друге захтеве за плаћање, региструју у систем електронских фактура, у форми електронског записа, који ће успоставити и водити Министарство финансија као базу података. Даном регистровања у систему електронских фактура фактуре, односно другог захтева за исплату у електронском облику, сматрало би се да је дужнику извршено достављање те фактуре, односно другог захтева за плаћање. Дужници измирују новчане обавезе по електронским фактурама и другима захтевима за плаћање у електронском облику након провере исправности електронске фактуре или другог захтева за плаћање у систему електронских фактура. Предлогом закона предвиђа се да би, након усвајања предложених измена и допуна Закона, повериоци могли и даље да издају фактуре и друге захтеве за плаћање региструју у централном регистру фактура, а по успостављању техничко – технолошких услова, могу уместо тога издавати електронске фактуре и друге захтеве за плаћање у електронском облику, тако што ће их регистровати у систему електронских фактура, и то закључно са 30. јуном 2021. године.

Почев од 1. јула 2021. године, повериоци више не би регистровали фактуре у централном регистру фактура већ би били у обавези да искључиво издају електронске фактуре и друге захтеве за плаћање у електронском облику, тако што ће их регистровати у систему електронских фактура.

Прописивање обавезе регистровања фактуре и другог захтева за плаћање у електронском облику од стране привредних субјеката и субјеката јавног сектора, као поверилаца, дужнику који је субјект јавног сектора, у систему електронских фактура, представља даљи корак који Влада предузима у циљу реализације процеса дигитализације у Републици Србији и праћења европских и светских трендова у пословању, који су започети доношењем прописа којима се регулише електронско пословање.

Влада је донетим Националним програмом за сузбијање сиве економије, у оквиру Акционог плана за спровођење Националног програма за сузбијање сиве економије за период 2019-2020. године, мером 2.3 Е-фактура – Увођење система електронске размене фактура утврдила појединачне кораке у реализацији те мере, којима је предвиђено да се увођење система електронске размене фактура спроведе у две фазе, тако што је у првој фази реализација издавања електронске фактуре када је дужник субјект јавног сектора, док је у другој фази реализација издавања електронске фактуре привреде ка привреди.

Предложеним изменама Закона управо се уводи обавеза поверилаца, како субјеката јавног сектора, тако и привредних субјеката да дужнику који је

субјекат јавног сектора, достављају фактуру или други захтев за исплату у електронском облику, и то кроз његово регистровање у систему електронских фактура који успоставља и води Министарство финансија.

2. Информације о резултатима проведене анализе ефеката

Прописивање обавезе повериоцима да дужницима који су субјекти јавног сектора достављају електронске фактуре, и то регистровањем кроз систем електронских фактура, као и прописивање казних одредаба у случају да поверилац који је привредни субјект или субјект јавног сектора не региструје издате фактуре и друге захтеве за исплату у систему електронских фактура, као и у случају да субјект јавног сектора измири новчану обавезу по фактури или другом захтеву за исплату који није регистрован у систему електронских фактура, једино је могуће учинити у форми измена и допуна Закона, због чега је доношење Предлога закона о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама једини начин за нормирање наведених решења.

Министарство финансија је као предлагач предметног закона проценило да решењима која би била уведена законом неће бити изазвани значајни ефекти на физичка лица (закон се не примењује на физичка лица), правна лица или на буџет Републике Србије, као ни на органе јавне власти, те је анализа ефеката овог закона по свом обиму основна ех анте анализа ефеката.

Пре свега, прописивање привредним субјектима обавезе да од почетка примене предложених законских решења – 1. јула 2021. године, издају искључиво електронске фактуре или друге захтеве за плаћање у електронском облику, те да се њиховим регистровањем у систему електронских фактура сматра да је дужнику извршено достављање тог електронског рачуна, не утиче се доминантно на пословање, како привредних субјеката, тако и субјеката јавног сектора.

Наиме, електронска фактура представља рачуноводствену исправу која испуњава све захтеве у погледу сигурности у идентитет издаваоца, интегритета садржаја (захтев да садржај фактуре од тренутка издавања није мењан) и читљивости садржаја фактуре. Испуњеношћу захтева да се обезбеди аутентичност порекла и интегритет садржаја електронске фактуре од тренутка њеног издавања до њеног рачуноводног евидентирања и током периода чувања, штити се интерес као повериоца, тако и дужника, што код издавања електронске фактуре представља значајан инструмент у борби против превара.

Наведено је посебно значајно имајући у виду да јавни сектор представља привредног покретача са великим уделом привредних субјеката који узимају учешће у реализацији привредних активности, када привредни субјекти као добављачи јавном сектору достављају фактуре.

Предности достављања електронских фактура или других захтева за плаћање у електронском облику како за повериоца, тако и за дужника – субјекта јавног сектора огледа се, пре свега, у убрзању плаћања, будући да се даном регистрације тог документа сматра да је извршено достављање дужнику, те од тог дана теку рокови за плаћање обавеза прописани у члану 3. Предлога закона (важећим решењем поверилац има обавезу да фактуру коју је регистровао у централном регистру фактура у року од три дана достави дужнику).

Издавање електронских фактура, такође, треба да допринесе усаглашености садржаја такве фактуре са прописима, будући да електронска фактура треба да садржи све елементе који су као обавезни прописани у члану 42. став 4. Закона о порезу на додату вредност. Важеће решење предвиђа регистровање само података који се односе на повериоца, дужника, предмет и рок плаћања.

Издавање и регистрација електронске фактуре у систему електронских фактура претпоставља моментално евидентирање, чиме се смањује могућност грешака, представља уштеду у времену потребном за ручно књижење, те омогућава једноставније усаглашавање потраживања и обавеза између повериоца и дужника.

Исплативост издавања електронске фактуре највише се огледа у уштедама расхода за ангажовање запослених, замена папирног формата електронским има за резултат уштеду у штампању материјала, плаћању поштанских трошкова и чувању података.

Регистровањем електронских фактура и других захтева за плаћање у електронском облику у систему електронских фактура доприноси се транспарентности рада како субјеката јавног сектора, тако и привредних субјеката, смањује се могућност појаве нерегистрованих трансакција, као и корупције, што је такође од значаја за сузбијање сиве економије, а све у складу са Националним програмом за сузбијање сиве економије и Акционим планом за спровођење Националног програма за сузбијање сиве економије за период 2019-2020. године.

Напомињемо да је Одбора за привреду и финансије Владе, донео Закључак којим се прихвата предлог Министарства финансија да није потребно спроводити јавну расправу о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама. Прихваћен је став да привредни субјекти и субјекти јавног сектора, као повериоци у комерцијалним трансакцијама са субјектима јавног сектора, као дужницима у тим трансакцијама, сагласно одредбама Закона о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, број 113/17), од почетка примене централног регистра фактура (1. марта 2018. године) издате фактуре и друге захтеве за исплату региструју у централном регистру фактура, а да би предложеним решењима из Нацрта закона исти субјекти достављали фактуре и друге захтеве за плаћања из комерцијалних трансакција, само у другој форми, тј. уместо у папирном облику, достављање би се вршило у електронском формату.

3. Информације о спроведеним консултацијама

У току израде Нацрта закона о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама нису вршене консултације са заинтересованим странама и циљним групама, имајући у виду следеће: предмет уређења не представља материју која се уређује системским законом, као и да се предложеним изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама битно не мењају решења из постојећег закона, већ управо унапређује примена закона у свим његовим битним аспектима.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА
ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач - Влада
Обрађивач -МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
2. Назив прописа – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У
КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и
придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица,
са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник
РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум): **НЕ УСКЛАЂУЈЕ СЕ**

- a) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама

Споразума,

- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе

Споразума,

- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које
произлазе из наведене одредбе Споразума,

- д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске
уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније: **НЕ УСКЛАЂУЈЕ
СЕ**

- a) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене
усклађености са њима,

- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене
усклађености са њима,

- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са
њима,

- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са
прописима Европске уније.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

**НЕ ПОСТОЈЕ ПРОПИСИ СА КОЈИМА ЈЕ ПОТРЕБНО ОБЕЗБЕДИТИ
УСКЛАЂЕНОСТ**

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

ГОРЕ НАВЕДЕНИ ИЗВОРИ ПРАВА НИСУ ЗВАНИЧНО ПРЕВЕДЕНИ НА СРПСКИ ЈЕЗИК.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА НИЈЕ БИО ПРЕДМЕТ КОНСУЛТАЦИЈА СА ЕВРОПСКОМ КОМИСИЈОМ.